

RAJTRA KÉSZ

Az új Széchy Tamás Sportuszoda

Modern polrendszer imitál az új műugró torony architektúrája

A háború előtt megszorodó uszoda-építések sorából hamar kitűnt az immáron Széchy Tamás nevét viselő sportuszoda. Nemcsak az olimpiai bajnok, tervező Hajós Alfréd személye miatt, hanem a Margit-szigeti uszoda kettős küldetése okán is: az olimpiákon egyre eredményesebb és népesebb úszók és pólósok kiszolgálása mellett rangos sportesemények rendezésére alkalmas komplexumként is működött.

Az 1958-as úszó Eb, két öttusa vb úszószámai, és a néhány héttel ezelőtti vízilabda világliga megrendezése jelzi, hogy az uszoda mai napig az egyetlen hazánkban, mely igazán alkalmas nagy közönség befogadására és a technikai feltételek megteremtésére. Napjaink úszó Eb-inek megnövekedett versenyszámaira és a sportolók létszámának növekedésére a Nemzeti Sportuszoda már szűk keresztmetszetűnek bizonyult, ennek ellenére nem sokáig volt kérdéses, hogy az Eb megrendezésére a Margit-sziget lenne a legalkalmasabb.

Szöveg:

Szitnyai Tamás

Építész:

**Keller Ferenc,
Pálffy Sándor**
vezető tervezők,
Építész

**Stúdió Kft.,
Rákos Péter,
Debreceni
József**
Mélyépterv Rt.

Fotó:

Zsitva Tibor

Lásd még:

**Graphisoft Park
OCTOGON
1998/2.**

**Csejtej utcai
lakóegyüttes
OCTOGON
1998/3.**

**Cságyoly Ferenc
portré,
Villa Budán,
Barlang utcai
lakópark
OCTOGON
2001/3.**

Menet közben – feljárt a műugró toronyba

Vigyázz, kész, rajt! – az új versenymedence rajtkövei

**Buszpályaudvar
rekonstrukció
OCTOGON
2001/6.
Barbakán I.
OCTOGON
2002/2.
Alkotás Pont
irodaház
OCTOGON
2002/3.
Science Park I.
OCTOGON
2002/4.
Medve utcai
iskola
OCTOGON
2002/5.
Science Park II.
OCTOGON
2004/3.
Inforpark
C. épület
OCTOGON
2005/2.
CIB Bank,
Budapest
OCTOGON
2006/1.**

A bővítés során a Nemzeti Sportuszoda régi tömegkialakítását nem bontották meg, hanem az attól északra fekvő, korábbi evezős klubház és tenispályák területeit vonták be a komplexumba. A régi műugró létesítmény után északi irányban kapott helyet az új műugró torony és medence, illetve attól kelet felé az új versenymedence. A medencéket a legmodernebb vízkezelő berendezésekkel látták el, és hagyományos kerámiaburkolatot kaptak. A műugrók és az úszók versenyeinek elválasztására a versenymedence lelátója szolgál, melynek aljában az öltözők, technikai helyiségek, és a két medence közötti közönségforgalmi átjárók találhatók.

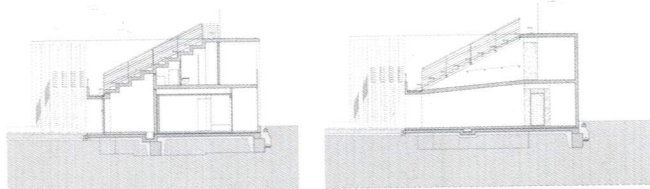
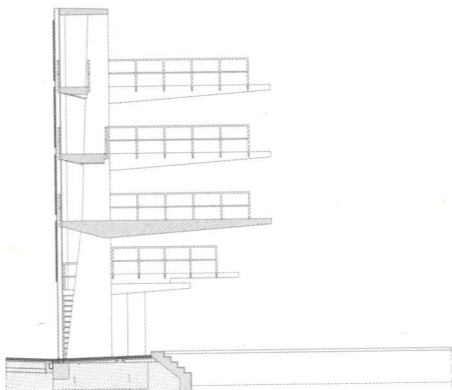
Az igazi kihívást a régi és az új létesít-

mények esztétikai összehangolása jelentette. Bár az uszoda elsődleges funkciója az edzések és a versenyek lebonyolítása, nem hagyható figyelmen kívül az eredeti, Hajós Alfréd-féle, és az új részek merőben eltérő stílusa, megjelenése. Az Eb-re készített bővítmények kevésbé esztétizáló, sokkal inkább funkionalista stílusban készültek. A beton éles formái és szürke színe dominál, ellentétben a régi vöröstéglás, lekerekített idomokkal, csupán a járőfelületek díszburkolata ugyanolyan mindenütt.

Ezt a diszharmóniát végül is a praktikus váltotta ki: a régi és az új műugró medencék közé, mintegy térelválasztó falként megépítették az új műugró

tornyot. A merev acélbetétes létesítmény – mely az új részek legmeghatározóbb eleme – olyan, mint egy hosszú könyvespolc, melynek egyes szintjei a különböző ugrási magasságok – 3, 5, 7.5, és 10 méter – platformjaihoz vezetnek. A polcszerkezetű műugró torony déli oldala polikarbonát burkolatot kapott, mely áttetszőségével megakadályozza a tiszta rálátást az eltérő régi részekre, ugyanakkor megőrzi a légiességet is.

Átgondolt tervezési folyamatról tesz tanúbizonyságot az a koncepció is, hogy az Eb helyszíneinek megközelítéséhez az új versenymedencétől keletre közvetlen kijáratot teremtettek, ezáltal teljesen kiiktatták a régi főbejáratot és épületeket.

Az új építményeknél a funkionalizmusból fakadó geometrikus rend dominál

